

РЕШЕНИЕ

№ 277

гр. Пазарджик, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ангел Ташев

при участието на секретаря Наталия Димитрова
като разгледа докладваното от Ангел Ташев Гражданско дело №
20235220103689 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.318 и сл.от ГПК.

Производството е образувано по постъпила искова молба от Н. М. К., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. „В. П“ №13, вх. А, ет.4, ап.11, чрез адвокат К. И. от АК Пазарджик, със съдебен адрес: гр. П., ул. „Ц. С.“ № 28, кантора 7, против Ж. С. К., ЕГН *****, с адрес: с. Б., ул. „Т. п.“ № 28, като моли съда да постанови решение, по силата на което да прекрати гражданския брак между страните поради настъпило в него дълбоко и непоправимо разстройство, без да се произнася по въпроса на вината. Упражняването на родителските права по отношение на роденото от брака и ненавършило пълнолетие дете Ф. Н. К., роден на 25.03.2021 г., ЕГН ***** да се предоставят на бащата, където да бъде определено и неговото местоживееие, като на майката Ж. К. да се определи режим на лични отношение с детето, както следва: всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 10:00 часа в събота до 18:00 часа в неделя, както и 20 дни през лятото, когато не съм в платен годишен отпуск. Майката да заплаща издръжка в размер на 230 лева месечно на детето, чрез неговия баща. Искане от съда да възстанови предбрачното фамилно име на ответницата.

Ищецът твърди, че с ответницата сключили граждански брак на 11.05.2021 г. Сочи, че от брака си имат родено едно малолетно дете – Ф. Н. К., ЕГН *****, роден на 25.03.2021 г..

Сочи, че първоначално съпрузите се разбирали. През 2021 г. ищецът заминал за Германия, където имал сключен трудов договор. Наел квартира и съпругата и детето им отишли при него. Сочи, че през този период само той работил и започнали скандали. Майката се карала на детето и през м. август 2022 г. ги напуснала и се прибрала в България. Сочи, че ответницата имала още три деца, които изоставала. Откакто си тръгнала от Германия само два пъти отишла да види детето им, което ищецът отглеждал с помощта на

родителите си.

Считам, че бракът им е дълбоко и непоправимо разстроен.

В проведеното съдебно заседание ищецът се явява лично и с адвокат К. И. от АК Пазарджик, като молят съда да уважи исковата молба и да прекрати брака.

В срока по чл. 131 от ГПК, ответникът Ж. Кадир депозира отговор на исковата молба, с който не оспорва предявената искова претенция. Желает бракът им да бъде прекратен, както и съпругът да упражнява родителските права по отношение на детето им. Желает да заплаща издръжка в претендирания размер, както и да възстанови предбрачното си фамилно име.

В проведеното съдебно заседание при редовност на призоваването ответницата не се явява и не изпраща процесуален представител.

Контролиращата страна ДСП гр. Пазарджик не изпраща представител и не взема становище извън депозирания социален доклад.

Съдът, като съобщи доводите на страните и събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

На 11.05.2021 г. страните сключили граждански брак в гр. Пазарджик, с акт за граждански брак № 0103 от 11.05.2021 г., видно от приложеното удостоверение за граждански брак от 08.09.2021 г. на общ. Пазарджик.

Не е спорно между страните, че са родителите на детето Ф. Н. К., родено на 25.03.2021 г., ЕГН *****. Последното се установява и от приложеното по делото удостоверение за раждане от 27.08.2021 г. на общ. Пазарджик.

От приетия по делото социален доклад, изготвен от Дирекция „Социално подпомагане” - Пазарджик, който съдът цени доколкото по вторичен път отразява релевантни за спора факти, се установява, че към настоящия момент основни грижи за детето се полагат от неговия баща, който е активно подпомаган от майка си. Установява се, че социално-битовите условия в дома са добри. Детето е започнало да посещава детска градина „З.” в гр. Пазарджик. Посочено, че ответницата живее в с. Братаница, като къщата била собственост на нейния дядо. Имала два етаж, с по две стаи. Банята и тоалетната били външни. Посочено е, че когато детето е при майката спят на втория жилищен етаж.

По делото е разпитан в качеството на свидетел Д. А. Б., който споделя, че се познава със страните, като е видял ответницата за последно „лятоска“. Посочва, че основните грижи за детето се полагали от бащата, с помощта на майка му.

Съдът кредитира показанията на свидетеля като логични, последователни, подкрепящи се от останалите доказателства по делото.

Съдът, като съобщи доводите на страните и събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от правна страна:

Районен съд Пазарджик е сезиран с иск с правно основание чл.49, ал.1 СК.

Съгласно чл.49, ал.1 СК всеки от съпрузите може да иска развод, когато бракът е дълбоко и непоправимо разстроен. Правото на развод е субективно потестативно право, което се поражда от осъществен/и факт/факти, които са довели до такова състояние на брачната връзка, при което тя е лишена от предписаното ѝ от закона дължимо съдържание. Бракът е правоотношение, което означава комплекс от взаимни права и задължения. Неизпълнението на задълженията от страна на единия или двамата съпрузи, независимо от процесуалната им роля на ищец и ответник, макар и неподлежащи на принудително осъществяване, има своята санкция в пораждаване на правото на развод.

Въз основа на събраните гласни доказателствени средства, съдът приема, че между страните липсва изискваната чл.14 СК взаимност, разбрана като отношения между съпрузите, изградени на основата на взаимно уважение, общи грижи за семейството и разбирателство. Случилото се през м. август 2022 г. окончателно разделно живеене на съпрузите, сочи че бракът е опразнен от съдържанието, което правните и нравствени норми предписват. Съдът разглежда фактическата раздяла не само като проявена в териториален аспект, а чрез пълна липса на физическа и духовна връзка между съпрузите (в този смисъл и Р 3749-1981г. на II ГО), което състояние не може да се определи като отговарящо на законовите изисквания на чл.15 СК. По делото липсват каквито и да било доказателства, че са налице “важни причини” по смисъла на чл.15 СК за отделно живеене на страните.

Продължителната фактическа раздяла между страните сочи на липсата на всякакви съпругески отношения – прекъснати са всякакви духовни, икономически и интимни връзки между съпрузите, следователно раздялата е обстоятелство, което е разрушило трайно и необратимо семейната общност. Раздялата е причина и обективен факт, отразяващ дълбокото и непоправимо разстройство на брака (т.3 от ППВС 10/1971г.). Брачната връзка е невъзвратно изпразнена от предписваното ѝ от закона съдържание, поради което, като формална и ненужна, следва да се прекрати. Това настъпило фактическо състояние следва да намери и своята юридическа санкция с постановяване на решение за развод на страните.

С оглед липсата на изрично искане, съдът не е сезиран и не дължи произнасяне по въпроса за вината за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брачната връзка – чл.49, ал.3 СК.

Съдът не следва да коментира въпроса относно ползването на семейното жилище, тъй като съпрузите са живеели в ФР Германия на квартира, като това е било последното им жилище.

По отношение на искането с правна квалификация чл.53 СК съдът счита, че същото се явява основателно и следва да се уважи, като след прекратяването на брака, съпругата да възстанови предбрачното си фамилно име **М.**

Относно упражняването на родителските права по отношение на децата:

За да се произнесе досежно упражняването на родителските права по отношението на ненавършилото пълнолетие дете, съдът съобрази следното:

Разпоредбата на чл.59, ал.4 СК съдържа обстоятелствата, които са от значение за

определяне на мерките по упражняване на родителските права при развод /възпитателски качества, морален облик, грижи и отношение към децата, желание на родителите, привързаност на детето към родителите, пол и възраст на децата, помощ от трети лица, социално обкръжение, жилищно-битови условия/ като безспорно решаващо значение при решаването на този въпрос имат интересите на детето. В понятието "интереси на децата", както посочва ППВС № 1/1974 г., се включват необходимостта от правилно отглеждане и възпитание на децата, създаване на трудови навици и дисциплинираност, подготовка за общественополезен труд - изобщо всяко дете да стане хармонично развита личност и добър гражданин. В това понятие влизат и материалните интереси на детето - обезпечаване на жилище, битови условия, управление на имуществото и грижи за съхранението му, представителство и др. Изрично посочено е, че решаващо значение за интересите на детето има цялата съвкупност от интереси, но от аспекта на всестраниното развитие на личността.

В настоящия случай между страните липсва спор относно въпроса кой от двамата родители да упражнява родителските права по отношение на общото им дете, ненавършило пълнолетие – Ф. Н. К., родено на 25.03.2021 г., поради което и съдът приема, че за в бъдеще родителската функция спрямо детето следва да бъде предоставена на бащата. По делото не се установи поведение на този родител, което да представлява пречка за правилното възпитание на детето или да бъде тълкувано като отрицателно отношение към него. От събраните по делото доказателства, в т.ч. социален доклад, се установява, че бащата притежава битовите и финансови условия за отглеждане на детето си.

Относно местоживеенето на детето, съдът намира, че същото следва да бъде определено при майката.

По режима на личен контакт:

Съгласно разпоредбата на чл.59, ал.3 СК, режимът на лични отношения между децата и родителя, на когото не са предоставени за упражняване родителските права, включва определяне на период или на дни, в които родителят може да вижда и взема децата, включително през училищните ваканции, официалните празници и личните празници на децата, както и по друго време.

Според разясненията дадени в раздел IV от Постановление № 1/12.11.1974 год. на Пленума на ВС, при определяне на режима на лични отношения между децата и родителя, който не упражнява родителските права, следва да се изхожда от особеностите на всеки конкретен случай, като определящ е интересът на децата, който е с приоритет над интересите и желанията на който и да е от родителите. Мерките на лични отношения на децата с родителя, който не упражнява родителските права следва да се определят така, че да се създаде нормална обстановка за общуване между тях. Във всеки конкретен случай следва да се прецени дали установените обстоятелства се отразяват положително на децата и на ефикасността на мерките на лични отношения с родителя. Децата следва да общуват и с двамата родители и с роднините им, за да се формират като пълноценни личности.

Отчитайки горното, съдът счита, че с оглед възрастта на детето, необходимостта от

контакти с майката и пълноценно общуване между майката и детето режимът на лични отношения следва да бъде насочен към запазването и укрепването на отношенията на доверие и емоционална привързаност между този родител и децата. Този процес следва да се подпомага, включително и от родителя, който упражнява родителските права. При това положение и при отчитане на обстоятелството, че след фактическата раздяла между родителите детето не е прекарвало много време с майка си при осъществяване на режима на лични отношения майката ще има право да вижда и взема детето си всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 10:00 часа на съботния ден до 18:00 часа на неделния ден с приспиване, както и 20 дни през лятото, когато бащата не е в платен годишен отпуск.

По иска за издръжка:

Родителят, който не упражнява родителските права за детето, дължи издръжка в пари. При определяне размера на издръжката, съдът следва да изхожда, както от нуждите на детето, така и от материалните възможности на двамата родители. Нуждите на детето се предпоставят от обективните условия на живот, като се вземат предвид възрастта, образованието и други конкретни обстоятелства.

В настоящия случай детето Ф. К. е почти на 3 г., като същото има нормалните и обичайни за неговата възраст потребности и с оглед правилното му отглеждане и възпитание, съдът приема, че същото се нуждае от средства за покриване на ежедневните нужди от храна, облекло и консумативи.

Отчитайки индивидуалните потребности на детето, както и обществено-икономическата обстановка в страната, съдът определя необходимата месечна издръжка в размер на 400 лева.

Определеният общ размер на необходимата издръжка следва да бъде разпределен между двамата родители, съобразно критериите на чл.143, ал.1 СК, а именно техните възможности и материално състояние.

От събраните по делото доказателства не се установи майката да реализира доходи от труд. Независимо от последното съгласно императивната разпоредба на чл.143, ал.2 СК обаче родителят дължи издръжка независимо дали е трудоспособен и дали може да се издържа от имуществото си. При това положение и отчитайки липсата на данни ответникът да е нетрудоспособен и да дължи издръжка на други лица, съдът намира, че същият е в състояние да реализира доход поне в размер на средномесечния за страната, респ. да поеме издръжка за детето Ф. К. в минимален размер по чл.142, ал.2 СК от 233,25 лева, какво е искането на ищеца, направено в проведеното съдебно заседание. Остатъкът от издръжката следва да бъде поет от бащата.

Така определеният размер на издръжката се дължи от претендиращия момент – датата на подаване на исковата молба в съда – 13.10.2023 г., към която дата детето живее при баща си и той фактически упражнява родителските права по отношение на него.

На основание чл.242, ал.1 ГПК, решението в частта за издръжката подлежи на предварително изпълнение.

На основание чл.6, т.2 от Тарифата за държавните такси, които се определят от съдилищата по ГПК, съдът определя окончателна държавна такса в размер на 50 лева, която следва да бъде заплатена от страните, или всеки един дължи допълнителна ДТ в размер на 25 лева. На основание чл.1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати и държавна такса в размер на 335,88 лева по иска за издръжка.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА сключения брак между Н. М. К., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. „В. П“ №13, вх. А, ет.4, ап.11 и Ж. С. К., ЕГН *****, с адрес: с. Б., ул. „Т. п.“ № 28, на 11.05.2021 г. с акт № 0103 пред длъжностно лице по гражданско състояние при общ. Пазарджик, поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брака.

ПОСТАНОВЯВА след развода жената да носи предбрачното си фамилно име **М.**

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на детето Ф. Н. К., ЕГН *****, роден на 25.03.2021 г. на бащата Н. М. К., ЕГН *****, като определя местоживееенето на детето при него.

ОПРЕДЕЛЯ режим на личен контакт на майката Ж. С. К., ЕГН ***** с детето Ф. Н. К., както следва: всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 10:00 часа на съботния ден до 18:00 часа на неделния ден с преспиване, както и 20 дни през лятото, когато бащата не е в платен годишен отпуск.

ОСЪЖДА Ж. С. К., ЕГН *****, да заплаща в полза на детето си Ф. Н. К., ЕГН *****, чрез неговия баща и законен представител Н. М. К., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 233,25 лева, считано от 13.10.2023 г., ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, до настъпване на законно основание за нейното изменение или прекратяване, на основание чл.143 СК.

ОСЪЖДА Н. М. К., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. „В. П“ №13, вх. А, ет.4, ап.11, да заплати по сметка на Районен съд Пазарджик, допълнителна държавна такса в размер на 25,00 лева, на основание чл.6, т.2 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

ОСЪЖДА Ж. С. К., ЕГН *****, с адрес: с. Б., ул. „Т. п.“ № 28, да заплати по сметка на Районен съд Пазарджик, допълнителна държавна такса в размер на 25,00 лева, на основание чл.6, т.2 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК и държавна такса по исковете за издръжка в размер на 335,88 лева, на основание чл.1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението за присъдената издръжка, на основание чл.242, ал.1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Окръжен съд Пазарджик в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____